„Kai meldžiatės, ištiesinkite eiles ir leiskite vienam iš jūsų vesti jus maldoje, o kai jis ištaria takbir, jūs taip pat ištarkite

Hitan Ibn Abdillah Ar-Rakaši pranešė, kad atliko maldą su Abu Mūsa Al-Ašari ir per tašahud, kažkas iš žmonių pasakė: „Malda tapo privaloma kartu su geranoriškumu ir zakiatu.“ Kai Abu Mūsa baigė maldą ir padarė taslim, jis atsisuko į žmones ir paklausė: „Kas iš jūsų taip pasakė? Žmones apėmė tyla. Jis vėl tarė: „Kas iš jūsų taip pasakė?“ Žmones apėmė tyla. Jis pasakė: „O Hitan, galbūt tu tai sakei.“ Hitan atsakė: „Ne, aš to neištariau. Bijojau, kad dėl to gali supykti ant manęs.“ Vienas vyras tarp žmonių pasakė: „Aš tai pasakiau ir neketinau tuo nieko, tik gero.“ Abu Mūsa pasakė: „Ar jūs nežinote, ką turite pasakyti maldoje? Iš tiesų, Allaho Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) kreipėsi į mus, paaiškindamas mums mūsų suną ir mokydamas mus kaip melstis, sakydamas: „Kai meldžiatės, ištiesinkite eiles ir leiskite vienam iš jūsų vesti jus maldoje, o kai jis ištaria takbir, jūs taip pat ištarkite; kai jis recituoja {bet ne tų, kurie užsitraukė Tavo Pyktį, ir ne tų, kurie nuklydo.} [Koranas, sūra „Al-Faticha“ 1:7], sakykite „amyn“, ir Allahas jums atsakys. Ir kai imamas sako takbir ir nusilenkia, jūs po jo taip pat ištarkite takbir, nusilenkite bei pakilkite iš nusilenkimo. Tada Pasiuntinys pasakė: „Tai tolygu. Ir kai imamas sako: „Samijal-lahu liman chamidah“, turėtumėte pasakyti: „Allahumma rabbana ualakal-chamd“, ir Allahas jus išgirs, nes Visagalis pasakė Savo Pranašo liežuviu: „Allahas girdi tą, kuris Jį giria. Ir kai imamas sako takbir ir nusilenkia kniūbsčia, jūs taip pat darykite, nes imamas nusilenkia ir pakyla prieš jus.“ Tada Pasiuntinys pasakė: „Tai tolygu. Ir kai imamas sėdi per tašahud, pirmieji žodžiai turėtų būti: Attachijatu, attajibatu, assalauatu lilliah, assalamu alaika ajjuhan-nabij ua rachmatullahi ua barakatuh, assalamu alaina ua ala ibadil-lliahis-salichyn, ašhadu allia iliaha illiallah, ua ašhadu anna muchammadan abduhu ua rasūluh.“

[Sachych] [Perdavė Muslim]

Kompanjonas Abu Mūsa Al-Ašari (tebūnie Allahas juo patenkintas) meldėsi. Kai jis sėdėjo per tašahud, vienas iš besimeldžiančių už jo pasakė: „Malda tapo privaloma kartu su geranoriškumu ir zakiatu.“ Kai Abu Mūsa baigė maldą, atsigręžė į žmones ir paklausė kas iš jų tai pasakė. Žmonės tylėjo ir nė vienas nekalbėjo. Jis dar kartą pakartojo klausimą ir niekas į jį neatsakė. Abu Mūsa pasakė galbūt Hitan tai pasakė. Taip yra todėl, kad Hitan buvo drąsus ir artimas Abu Mūsai, todėl to įtarimas jam nepakenktų bei kad paskatintų tą, kuris tai pasakė, prisipažinti. Hitan tai paneigė ir pasakė, kad bijotų, jog Abu Mūsa jam už tai priekaištautų. Tada tas žmogus prisipažino ir teigė, jog tai sakydamas neketino nieko blogo. Abu Mūsa, mokydamas jį, pasakė: „Ar tu nežinai, ką turi pasakyti maldoje?!“ Tada Abu Mūsa pranešė, kad Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) vieną dieną kreipėsi į juos, paaiškindamas šariatą bei mokydamas maldos ir tarė: „Kai meldžiatės, ištiesinkite eiles ir leiskite vienam iš jūsų vesti jus maldoje, o kai jis ištaria takbir, jūs taip pat ištarkite*; kai jis

recituoja {bet ne tų, kurie užsitraukė Tavo Pyktį, ir ne tų, kurie nuklydo.} [Koranas, sūra „Al-Faticha“ 1:7], sakykite „amyn“, ir Allahas jums atsakys. Ir kai imamas sako takbir ir nusilenkia, jūs po jo taip pat ištarkite takbir, nusilenkite bei pakilkite iš nusilenkimo. Tada Pasiuntinys pasakė: „Tai tolygu. Ir kai imamas sako: „Samijal-lahu liman chamidah“, turėtumėte pasakyti: „Allahumma rabbana ualakal-chamd“, ir Allahas jus išgirs, nes Visagalis pasakė Savo Pranašo liežuviu: „Allahas girdi tą, kuris Jį giria. Ir kai imamas sako takbir ir nusilenkia kniūbsčia, jūs taip pat darykite, nes imamas nusilenkia ir pakyla prieš jus.“ Tada Pasiuntinys pasakė: „Tai tolygu. Ir kai imamas sėdi per tašahud, pirmieji žodžiai turėtų būti: Attachijatu, attajibatu, assalauatu lilliah, assalamu alaika ajjuhan-nabij ua rachmatullahi ua barakatuh, assalamu alaina ua alia ibadil-lliahis-salichyn, ašhadu allia iliaha illiallah, ua ašhadu anna muchammadan abduhu ua rasūluh.“

http://www.sunnah.global/hadeeth/lt/show/65097